

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.194 van 12 oktober 2000
in de zaak A. 92.719/VII-21.612.**

In zake : Johan DE BRUYN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HELSEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Heizel Esplanade
Buro & Design Center,
lokaal 309A, bus 37

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Britselei 39.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan DE BRUYN
op 16 juni 2000 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en landbouw van 14 april 2000 waarbij zijn
beroep aangetekend tegen de weigering van 12 oktober
1999 van de Mestbank tot notificatie als gezinsvee-
teeltbedrijf van zijn gemengd veeteeltbedrijf, ongegrond
wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift dat Johan DE BRUYN
op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van hetzelfde ministerieel
besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT op grond van artikel 94 van het besluit

van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 22 augustus 2000 houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 14 september 2000;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DE PEUTER die, loco Advocaat K. HELSEN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. DE VOS die, loco Advocaat M. BALLON verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, Johan DE BRUYN, is de exploitant van een gemengd veeteeltbedrijf (runderen en varkens).

Het entiteitsadres is : Brechtseweg 188 te Wuustwezel.

Verzoekers moeder, Maria VERMEIREN, baat eveneens een gemengd veeteeltbedrijf uit (runderen en varkens).

Het entiteitsadres is : Weehagenweg 23 te Wuustwezel.

1.2. In het voorjaar van 1999 doen moeder en zoon een afzonderlijke mestbankaangifte voor het aanslagjaar 1999, productiejaar 1998.

Zij verklaren beiden te voldoen aan de voorwaarden voor een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf.

Uit de beide aangiftes blijkt onder meer dat :

- beiden een afzonderlijk aanslagbiljet krijgen in de personenbelasting;
- beiden onder een ander nummer zijn ingeschreven bij het sociaal verzekeringsfonds S.B.B. en in 1998 de minimum sociale bijdragen als landbouwer in hoofdberoep betaalden;
- beiden een verschillend entiteitsadres hebben;
- de afnemers van slachtrijp vee in 1998 voor beiden niet volledig dezelfde zijn.

1.3. Met identieke brieven van 5 en 12 oktober 1999 deelt de Vlaamse Landmaatschappij aan verzoeker mee dat zijn bedrijf voor 1999 als niet-gezinsveeteeltbedrijf wordt genotificeerd.

Verzoekers bedrijf voldoet volgens de Vlaamse Landmaatschappij niet aan de voorwaarde inzake de veebezetting, vermits de relatieve veebezetting groter is dan 1,5.

1.4. Met een aangetekend schrijven van 22 oktober 1999 stelt verzoeker beroep in tegen de voormelde beslissing.

Verzoeker argumenteert zijn beroep als volgt :

"(...)

Art. 2bis, § 2, 2°, c) van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 20 december 1995 bepaalt dat op een gemengd veeteeltbedrijf de som van de maximale veebezetting kleiner of gelijk aan 1 dient te zijn.

In de mestbankaangifte voor het aanslagjaar 1999 deed ik opgave van volgende gemiddelde veebezetting :

- runderen jonger dan 1 jaar : 14;
- runderen van 1 tot 2 jaar : 15;
- andere runderen : 17;
- beren : 3;
- zeugen inclusief biggen : 157;
- mestvarkens : 1.277.

Dit geeft volgende som : $\frac{46}{300} + \frac{157}{200} = 0,9383$.

Het opgegeven rundvee wordt op de norm van 300 (voor het mestvee) geplaatst en de aanwezige zeugen op de norm van 200 van de gesloten varkenshouderij. Het bedrijf dient immers als gesloten varkenshouderij beschouwd te worden aangezien er uitsluitend op het bedrijf geboren biggen worden afgemest en het aantal zeugen zich tevens binnen de door de Mestbank gehanteerde verhouding ($\frac{1}{6} - \frac{1}{12}$) bevindt ten aanzien van het totaal aantal varkens.

De som van de gemiddelde veebezetting op mijn bedrijf is bijgevolg kleiner dan 1 zodanig dat ik alleszins aan de voorwaarde van de maximale veebezetting voldoe.

Ik kan dus geenszins de beslissing van de Mestbank begrijpen waar zij stelt dat mijn bedrijf een relatieve veebezetting groter dan 1,5 zou hebben.

Na telefonisch contact met de Mestbank te Herentals blijkt dat men een -m.i. volledig ten onrechte- koepeling heeft gemaakt tussen mijn bedrijf en het bedrijf van mijn moeder, Maria VERMEIREN. Mijn bedrijf is gesitueerd aan de Brechtseweg 188 te

Loenhout en dit van mijn moeder aan de Weehagenweg 23 te Loenhout. Deze koepeling werd gemaakt omwille van het feit dat ik met mijn moeder samenwoon aan de Weehagenweg 23, waar mijn moeder tevens haar bedrijf uitbaat.

De koepeling van mijn bedrijf met het bedrijf van mijn moeder is echter manifest onjuist.

De beide bedrijfsexploitaties worden op zelfstandige basis en volledig onafhankelijk van elkaar gevoerd. Er is bijgevolg geen enkele samenwerking tussen mijn bedrijf enerzijds en het gemengde veeteeltbedrijf van mijn moeder anderzijds.

Zowel administratief als in de werkelijke bedrijfsvoering betreft het hier 2 totaal afzonderlijke bedrijfsexploitaties.

Ik ben daarom van mening dat er een foutieve toepassing is gemaakt van art. 2, 10° van het mestdecreet van 23 januari 1991. Dit artikel geeft de definitie van 'bedrijf' als zijnde één of meerdere entiteiten, waarbij als één bedrijf worden beschouwd : meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee eigendom is van : - echtgenoten of leden van eenzelfde gezin.

Bijgevolg is hier eveneens de definitie van 'gezin' belangrijk, zoals opgenomen in art. 2, 12° van het mestdecreet, m.n. 'een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft'.

Uit deze definitie blijkt m.a.w. duidelijk dat men een gezin vormt, enerzijds met de echtgenoot of de persoon met wie men duurzaam samenleeft (samenwonende partners dus), en anderzijds met de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad (hieronder zijn dus de kinderen begrepen) wanneer men met deze laatsten samenwerkt.

Bedrijven voor rekening van enerzijds de ouders en anderzijds de kinderen zullen dus maar samengevoegd worden tot meerdere entiteiten van hetzelfde bedrijf in de mate dat er tussen beiden samenwerking bestaat. Samenwonen is uitsluitend een criterium tot koepeling van bedrijven die voor rekening van echtgenoten of samenwonende partners worden uitgebaat.

In mijn dossier is er klaarblijkelijk een foutieve interpretatie van het begrip 'gezin' -en daardoor ook van de definitie van 'bedrijf'- gemaakt en derhalve is mijn bedrijf verkeerdelijk gekoepeld aan het bedrijf van mijn moeder.

Overigens wil ik er hier voor de volledigheid aan toevoegen dat ik normalerwijze reeds enige tijd op mijn eigen bedrijf zou gewoond hebben maar mijn vader is kort geleden overleden na een zwaar ongeval met vele complicaties. Om mekaar de nodige morele steun te kunnen bieden, woon ik daarom nu nog bij mijn moeder.

Gezien het feit dat ik een zelfstandige en onafhankelijke bedrijfsexploitatie voer, dient mijn bedrijf volledig op zichzelf beschouwd te worden bij de beoordeling van de maximale aantallen van het gezinsveeteeltbedrijf.

Vermits het resultaat van de berekening 0,9383 is en dit vanzelfsprekend lager ligt dan 1, dient mijn bedrijf genotificeerd te worden als gezinsveeteeltbedrijf.

Mag ik u verzoeken bovenstaande argumenten ernstig in overweging te willen nemen en dientengevolge de beslissing van de Mestbank te willen herzien en alsnog de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf aan mijn bedrijf te willen toekennen.

(...)"

1.5. Op 14 december 1999 brengt de Mestbank verslag uit omtrent dit beroep.

Het besluit ervan luidt :

"Het bedrijf voldoet niet aan de voorwaarde van de relatieve veebezetting. De relatieve veebezetting is groter dan 1,5".

1.6. Op 14 april 2000 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

Het beroep van verzoeker wordt ongegrond verklaard;

2. De kennelijke gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker volgend tweede middel aanvoert :

"Tweede middel gebaseerd op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsplicht en de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing uitsluitend gebaseerd is op volgende overwegingen :

'Overwegende dat de voormelde weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf door de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank als volgt is gemotiveerd :

'het bedrijf voldeed niet aan de voorwaarde van veebezetting : relatieve veebezetting groter dan 1,5';

Overwegende dat het bedrijf van Johan DE BRUYN financieel gekoepeld wordt met het bedrijf van zijn moeder Maria VERMEIREN aangezien beiden duurzaam samenleven;

Overwegende dat er geen bijkomende bewijzen worden voorgelegd waaruit blijkt dat zij niet samenwerken;

Overwegende dat het bedrijf van Johan DE BRUYN en Maria VERMEIREN een relatieve veebezetting van 1,89 heeft voor het aanslagjaar 1999;

Overwegende dat aan de voorwaarde van de relatieve veebezetting niet is voldaan ...';

Terwijl ingevolge de motiveringsplicht en de wet van 29 juli 1991 een beslissing op afdoende wijze moet worden gemotiveerd hetgeen onder meer inhoudt dat minstens impliciet uit de beslissing moet blijken dat de argumenten van verzoeker zoals aangebracht in het bezwaarschrift, in rekening werden gebracht. De bestreden beslissing voldoet niet aan deze voorwaarde.

De bestreden ministeriële beslissing wordt in eerste instantie gemotiveerd door verwijzing naar de motivering van de Mestbank die tot de oorspronkelijke weigering van notificatie d.d. 12 oktober 1999 heeft geleid, dewelke op zich ook reeds uiterst summier was gemotiveerd.

Daaraan worden vervolgens 2 overwegingen toegevoegd waaruit kan worden afgeleid dat de bedrijven van moeder en zoon worden samengevoegd -en dus worden genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf- omdat verzoeker bij zijn moeder inwoont en omdat het 'bijkomend' (?) bewijs niet wordt geleverd dat verzoeker en zijn moeder niet samenwerken.

Deze summiere motivering brengt verzoeker alleszins tot de vaststelling dat de Minister de zaak zelf evenmin grondig heeft onderzocht. Dit is op zich reeds strijdig met de motiveringsplicht (R.v.St. nr. 41.654, 23 januari 1993 (sic); R.v.St. nr. 44.290, 30 september 1993).

Daarenboven stelt verzoeker vast dat uit de bestreden beslissing noch expliciet, noch impliciet ook maar enigszins blijkt dat rekening werd gehouden met de door verzoeker aangebrachte argumenten in zijn bezwaarschrift waarin zeer gedetailleerd en precies werd verwoord -èn bewezen- om welke redenen verzoeker wel diende genotificeerd te worden als gezinsveeteeltbedrijf en dus ook als afzonderlijk bedrijf dient beschouwd te worden.

Er wordt met name geenszins ingegaan op de juridische uitlegging van de begrippen 'gezin' en 'bedrijf' zoals door verzoeker in zijn bezwaarschrift uiteengezet.

De Minister keert in zijn motivering daarenboven de bewijsvoering om. Verzoeker en zijn moeder dienden elk een afzonderlijke mestbankaangifte in omdat het gaat over 2 verschillende bedrijfsexploitaties. Bij

beslissing van 12 oktober 1999 worden beide bedrijven gekoepeld omwille van samenwoning van moeder en zoon en blijkbaar ook omwille van een vermeende samenwerking, dit laatste niettegenstaande het feit dat hiervan nooit enig bewijs werd bijgebracht.

Bij bezwaarschrift van 22 oktober 1999 voert verzoeker aan dat samenwoning geen juridisch criterium is om bedrijven van bloedverwanten samen te voegen, en wordt anderzijds gemotiveerd dat er geen sprake is van enige samenwerking tussen de bedrijven.

Het is bijgevolg flagrant foutief om te stellen dat verzoeker 'geen bijkomende bewijzen voorlegt waaruit blijkt dat ze niet samenwerken'.

De Minister diende in zijn beslissing de in het bezwaarschrift door verzoeker aangehaalde argumentatie zelf te ontkrachten !

Om deze reden meent verzoeker dat de bestreden beslissing niet of minstens onvoldoende werd gemotiveerd";

2.2.1. Overwegende dat artikel 2, 10°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen volgende definitie van het begrip bedrijf geeft :

"bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen en/of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;
- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
- verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen";

dat in artikel 2, 12°, het begrip gezin als volgt wordt gedefinieerd :

"gezin : een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft";

2.2.2. Overwegende dat met de zinsnede "met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft" niet anders kan

zijn bedoeld dan een huwelijk of concubinaat tussen twee partners; dat immers "samenleeft" uitsluitend in het enkelvoud wordt aangewend zodat het derhalve slechts kan gaan om één persoon, te weten de echtgeno(o)t(e) of de samenlevende partner; dat voor wat betreft de categorie bloed- en aanverwanten tot de tweede graad in het geciteerd artikel 2, 12° uitsluitend als criterium geldt het "samenwerken"; dat de vereiste van duurzaam samenleven voor die categorie niet wordt gesteld;

2.2.3. Overwegende dat in zijn beroepschrift aan de minister verzoeker omstandig heeft uitgelegd wat onder een gezin dient te worden verstaan (cfr. punt 1.4.); dat hij onder meer volgende argumentatie heeft aangevoerd die overeenkomt met het hiervoren overwogene :

"Uit deze definitie blijkt m.a.w. duidelijk dat men een gezin vormt, enerzijds met de echtgenoot of de persoon met wie men duurzaam samenleeft (samenwonende partners dus), en anderzijds met de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad (hieronder zijn dus de kinderen begrepen) wanneer men met deze laatsten samenwerkt.

Bedrijven voor rekening van enerzijds de ouders en anderzijds de kinderen zullen dus maar samengevoegd worden tot meerdere entiteiten van hetzelfde bedrijf in de mate dat er tussen beiden samenwerking bestaat. Samenwonen is uitsluitend een criterium tot koepeling van bedrijven die voor rekening van echtgenoten of samenwerkende partners worden uitgebaat";

2.2.4. Overwegende dat in de aanhef van het bestreden besluit volgende motivering is opgenomen :

"Overwegende dat het bedrijf van Johan DE BRUYN financieel gekoepeld wordt met het bedrijf van zijn moeder Maria VERMEIREN aangezien beiden duurzaam samenleven;

Overwegende dat er geen bijkomende bewijzen worden voorgelegd waaruit blijkt dat ze niet samenwerken";

2.2.5. Overwegende dat bij de eerste overweging de verwerende partij het criterium "duurzaam samenleven" hanteert, zonder enige verduidelijking en meteen zonder

enig antwoord te bieden op de pertinente opmerking van verzoeker dat het criterium samenleven enkel een criterium tot koepeling van bedrijven is die voor rekening van echtgenoten of samenwonende partners wordt uitgebaat; dat het duidelijk is dat verzoeker en zijn moeder daar niet onder vallen en daar zelfs niet onder kunnen vallen, gelet op de bloedverwantschap tussen beide; dat de verwerende partij nog een tweede criterium aanwendt, te weten het criterium van de samenwerkende bloed- en aanverwanten, stellend "dat er geen bijkomende bewijzen worden voorgelegd waaruit blijkt dat ze niet samenwerken"; dat vooreerst de verwerende partij van verzoeker het bewijs vraagt van een negatief feit, alhoewel het aan de verwerende partij zelf toekwam aan te tonen dat verzoeker en zijn moeder wel samenwerken; dat dit des te meer klemmt nu verzoeker in zijn beroepschrift benadrukte dat zijn bedrijf en dat van zijn moeder op zelfstandige basis en volledig onafhankelijk van elkaar werken; dat uit het bestreden besluit geenszins kan worden opgemaakt welke elementen de verwerende partij heeft gehanteerd om toch tot die samenwerking te besluiten, terwijl nochtans in de mestbankaangiftes van verzoeker en zijn moeder diverse elementen kunnen worden aangetroffen, waaruit kan worden afgeleid dat, zoals verzoeker in zijn beroepschrift beklemtoonde, het inderdaad gaat om twee onafhankelijke, zelfstandige bedrijven; dat het tweede middel in de besproken mate kennelijk gegrond is;

2.3. Overwegende dat het hierboven kennelijk gegrond bevonden middel tot de vernietiging leidt van het bestreden besluit; dat er bijgevolg geen grond is om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 14 april 2000 waarbij het beroep van Johan DE BRUYN aangetekend tegen de weigering van 12 oktober 1999 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van zijn gemengd veeteeltbedrijf, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Er is geen grond om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.